

Sygn. akt IV P 135/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Człuchowie IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Marek Osowicki
Ławnicy:	E. P. , T. D.
Protokolant:	sekretarz sądowy Anna Górską

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2016 r. w Człuchowie

sprawy z powództwa J. C.

przeciwko PPHU (...) K., (...) Spółka jawna w C.

o odszkodowanie

1. Uchyła wyrok zaoczny z dnia 2016 r.
2. Oddala powództwo
3. Nie obciąża powódki kosztami zastępstwa procesowego

Sygn. akt IV P 135/15

UZASADNIENIE

Pełnomocnik powódki J. C. wniósł przeciwko PPHU (...) K., (...) spółka jawna w C. o ustalenie, iż rozwiązanie w dniu 30 września 2015 r. stosunku pracy powódki z pozwaną nastąpiło za wypowiedzeniem przez pracodawcę z zachowaniem 3 miesięcznego okresu wypowiedzenia ze skutkiem na dzień 31 grudnia 2015 r. z przyczyn nie dotyczących powódki tj. na podstawie art. 30 § 1 pkt. 2 k.p. w zw. z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników, oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kwoty 5.808 zł tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia pozwu drugiej stronie do dnia zapłaty i zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powódki wskazał, że 1 marca 2006 r. powódka z pozwaną zawarła umowę o pracę na stanowisku pomocnik magazyniera na okres próbny od 1.03.2006 r. do 31.05.2006 r. Następnie w dniu 31.05.2006 r. strony zawarły kolejną umowę na czas określony od dnia 1.06.2006 r. do 31.12.2006 r. W dniu 1.01.2007 r. strony zawarły następną umowę o pracę na czas określony tj. na okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2007 r. 31 grudnia 2007 r., powódka zawarła z pozwaną umowę o pracę na czas nieokreślony od dnia 1.01.2008 r. W dniu 30.09.2015 r. powódka została wezwana do księgowej, pełniącej też rolę kadrowej spółki (...), gdzie została poinformowana, iż pracodawca rozwiązuje z nią stosunek pracy, który z uwagi na

pozostały jej do wykorzystania urlop wypoczynkowy ustanie z 29 października 2015 r. Powódce został przedstawiony do podpisu dokument zatytułowany jako „porozumienie stron w sprawie rozwiązania umowy o pracę”, otrzymanie którego powódka miała własnoręcznie podpisać i oznaczyć datą. Powódka wskazała, iż nie zgadza się na jakiegokolwiek rozwiązanie umowy o pracę za porozumieniem stron, oświadczyła, że nigdy nie było takich ustaleń i poprosiła o przygotowanie wypowiedzenia o pracę przez pracodawcę, jeżeli taka jest jego wola. Wskutek powyższego księgowa na przedmiotowym dokumencie pisemnie oświadczyła, iż „wypowiedzenie ze strony pracodawcy”, co opatrzyła własnoręcznym podpisem oraz pieczęcią pozwanej oraz wskazała, iż jest to wypowiedzenie stosunku pracy przez pracodawcę. Powódka przyjęła przedmiotowy dokument, co potwierdziła złożeniem własnoręcznego podpisu i daty. Z uwagi na naruszenie przepisów o wypowiedzaniu umów o pracę w zakresie braku wskazania przyczyny wypowiedzenia (art. 30 § 4 k.p.), braku zachowania wymaganego i odpowiedniego okresu wypowiedzenia (art. 36 § 1 pkt 3 k.p.), braku wymaganego pouczenia pracownika o prawie odwołania do sądu pracy (art. 30 § 5 k.p.) powódka dochodzi odszkodowania w wysokości 5.808 zł tj. trzymiesięcznego wynagrodzenia powódki. Skoro powódka świadczyła pracę nienagannie i na wysokim poziomie to należy uznać, iż rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło w zw. z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników.

Z uwagi na niestawiennictwo pozwanej spółki jawnej na rozprawie 22.12.2015 r. Sąd wydał wyrok zaoczny zgodnie z żądaniem strony powodowej.

Pełnomocnik pozwanej spółki w sprzeciwie od wyroku zaocznego wniósł o uchylenie wyroku zaocznego i oddalenie powództwa w całości oraz uchylenie rygoru natychmiastowej wykonalności i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych lub przedstawionego zestawienia kosztów. W uzasadnieniu sprzeciwu podniósł, że pomiędzy stronami doszło do rozwiązania stosunku pracy za porozumieniem stron o czym świadczy treść podpisanego porozumienia. Na skutek usilnych próśb powódki, w celu uzyskania zasiłku dla bezrobotnych, z wyłącznej inicjatywy pracownika księgowości, bez konsultacji z właścicielami spółki, już po podpisaniu porozumienia stron przez powódkę, doszło naniesienia na porozumieniu stron dopisku „(wypowiedzenie ze strony pracodawcy)” z pieczęcią pozwanej spółki i podpisem nieuprawnionego pracownika księgowości.

Sąd ustalił co następuje:

Powódka J. C. była zatrudniona w pozwanej spółce PPHU (...) K., (...) spółka jawna w C. na okres próbny od 1.03.2006 r. do 31.05.2006 r. Następnie na czas określony od dnia 1.06.2006 r. do 31.12.2006 r. i do 1.01.2007 r. do 31 grudnia 2007 r. , a od 1.01.2008 r. na umowę o pracę na czas nieokreślony do 29.10.2015 r.

(dowód: umowy o pracę i porozumienie stron w sprawie rozwiązania umowy o pracę k. 7-13).

Strony w dniu 30 września 2015 r. zawarły porozumienie stron w sprawie rozwiązania umowy o pracę z dniem 29.10.2015 r., które podpisała powódka. Po podpisaniu księgowa na pisemnym porozumieniu stron w sprawie rozwiązania umowy o pracę dopisała „(wypowiedzenie ze strony pracodawcy)” z pieczęcią pozwanej spółki i się podpisała bez upoważnienia i zgody właścicieli spółki.

(dowód: porozumienie stron w sprawie rozwiązania umowy o pracę k. 7, zeznania świadka k. 43 J. J. od 00:30:40 do 00:44:28, k.48 Z. G. od 00:05:41 do 00:19:08, zeznania pozwanych k.53v A. K. od 00:30:09 do 00:35:31, P. L. od 00:35:31 do 00:39:36).

Powódka otrzymała świadectwo pracy z informacją, iż stosunek pracy ustał w wyniku rozwiązania-porozumienie stron art. 30 § 1 pkt 1 k.p.

(dowód: świadectwo pracy z 29.10.2015 r. k.40-41).

A. K. (2) podpisał korektę świadectwa pracy z 15.12.2015 r. z dopiskiem „(wypowiedzenie ze strony pracodawcy)”.

(dowód: świadectwo pracy z 29.10.2015 r. k.40-41, zeznania świadka k. 43 J. J. od 00:30:40 do 00:44:28 zeznania pozwanych k.53v A. K. od 00:30:09 do 00:35:31, P. L. od 00:35:31 do 00:39:36).

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisami prawa pracy stosunek pracy rozwiązuje się za porozumieniem stron, za wypowiedzeniem jednej ze stron oraz bez zachowania okresu wypowiedzenia i z upływem czasu, na który umowa była zawarta (art. 30 k.p.).

Rozwiązanie stosunku pracy na mocy porozumienia stron wymaga złożenia przez strony zgodnych oświadczeń woli, co do takiego trybu rozwiązania umowy o pracę oraz terminu rozwiązania umowy o pracę (por: I PRN 35/75 - wyrok SN - Izba Pracy z dnia 27-11-1975).

Umowę o pracę można też rozwiązać na mocy porozumienia stron przez czynności konkludentne.
--

W przypadku rozwiązania stosunku pracy na mocy porozumienia stron kodeks pracy nie wymaga zachowania szczególnej formy oświadczeń woli stron.

W niniejszej sprawie istotą sporu było w jakim trybie doszło do rozwiązania łączącego strony stosunku pracy i czy były to przyczyny leżące po stronie pracodawcy.

W ocenie sądu z zebranego w sprawie materiału dowodowego w szczególności podpisanego przez pracodawcę i osobiście przez powódkę w dniu 30 września 2015 r. porozumienia stron w sprawie rozwiązania umowy o pracę z dniem 29.10.2015 r. wynika, że strony złożyły zgodne oświadczenia woli o rozwiązaniu umowy o pracę na mocy porozumienia stron i określiły termin rozwiązania z dniem 29.10.2015 r.

Fakt powyższego pisemnego oświadczenia woli stron o rozwiązaniu stosunku pracy na zasadzie porozumienia stron znajduje również potwierdzenie w logicznych, wzajemnie się uzupełniających zeznaniach świadków księgowej J. J. (2) i Z. G. (2) kierownika magazynu, w którym pracowała powódka.

Świadek J. J. (2) jednoznacznie zeznała, iż w dniu 30 września 2015 r. powódka dobrowolnie podpisała pisemne porozumienie stron w sprawie rozwiązania umowy o pracę z dniem 29.10.2015 r. Po podpisaniu przez powódkę powyższy świadek na pisemnym porozumieniu stron w sprawie rozwiązania umowy o pracę, na prośbę powódki ze względu na kwestię zasiłku dopisała „(wypowiedzenie ze strony pracodawcy)” z pieczętą pozwanej spółki i się podpisała bez upoważnienia i zgody właścicieli spółki.

Ponadto z zeznań bezpośredniego przełożonego powódki Z. G. (2), wynika, że powódka miała prywatne problemy i powiedziała mu, że musi się zwolnić i z tego co wie to chciała się zwolnić za porozumieniem stron oraz, że doszło do porozumienia odnośnie rozwiązania stosunku pracy.

Powyższymi dowodami korelują też jasne zeznania pozwanych, z których wynika również, iż nie chcieli zwolnić powódki, która od wielu lat pracowała w ich spółce.

Sąd nie dał wiary zeznaniom powódki jakoby kazała księgowej na pisemnym porozumieniu stron w sprawie rozwiązania umowy o pracę dopisać ręcznie, że jest to wypowiedzenie ze strony pracodawcy jeszcze przed jego podpisaniem, bowiem te zeznania są sprzeczne z wyżej powołanymi dowodami.

Ponadto księgowa nie była upoważniona do składania w imieniu pracodawcy oświadczeń w zakresie rozwiązania stosunku pracy i trybu rozwiązania stosunku pracy a pracodawca nie potwierdził tej czynności.

Więc dopisek księgowej na pisemnym porozumieniu stron w sprawie rozwiązania umowy o pracę nie wywołuje skutku w postaci zmiany trybu rozwiązania umowy o pracę z powódką.

Podpisanie przez współnika pozwanej spółki jawnej korekty świadectwa pracy z 15.12.2005 r. nie można traktować jako oświadczenia woli pracodawcy, gdyż świadectwo pracy jest jedynie oświadczeniem wiedzy i nie wywiera skutków w zakresie rozwiązania stosunku pracy i jego trybu (por: wyrok SN z 10.10.2017, II PK 33/07, publ. L.).

Również nie jest skuteczne oświadczenia pełnomocnika powódki zawarte w pozwie a złożone z ostrożności procesowej, o uchyleniu się od skutków ewentualnego oświadczenia powódki o rozwiązaniu umowy o pracę na mocy porozumienia stron na skutek błędu co do jego treści, bowiem jest to czynność materialnoprawna a pełnomocnik powódki legitymuje się jedynie pełnomocnictwem do czynności procesowych.

Zdaniem sądu w toku postępowania strona powodowa nie wykazała istnienia istotnego błędu po stronie powódki co do treści oświadczenia woli o rozwiązaniu umowy o pracę na mocy porozumienia stron.

Dodatkowo oświadczenie pracownicy o uchyleniu się od skutków oświadczenia woli zmierzającego do rozwiązania umowy o pracę złożonego pod wpływem błędu, powinno być złożone pracodawcy w terminie przewidzianym do zgłoszenia gotowości podjęcia pracy po przywróceniu do niej, licząc od chwili wykrycia błędu (zobacz: wyrok SN z 19.03.2002, I PKN 156/01, publ. L.).

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka M. B. bowiem są wewnętrznie sprzeczne, raz świadek zeznaje, iż od powódki nie słyszał, że chce się zwolnić, i że z nią na ten temat nie rozmawiał, a już na pytanie powódki zeznaje, że mówiła mu że nie chciała się zwolnić.

W ocenie sądu zeznania świadków M. R. i H. S. nie wniosły istotnych faktów dla rozstrzygnięcia przedmiotowego sporu.

W toku postępowania pełnomocnik powódki nie wykazał jakimikolwiek wnioskami dowodowymi, iż przyczyny rozwiązania stosunku pracy z powódką miały leżeć po stronie pracodawcy.

Pracownikowi, który przyjął ofertę rozwiązania umowy o pracę za porozumieniem stron i nie uchylił się skutecznie od skutków prawnych tego porozumienia rozwiązującego stosunek pracy, nie przysługują świadczenia „dalsze” z innego sposobu rozwiązania stosunku pracy z przyczyn niedotyczących pracownika oraz bez zachowania przez pracodawcę dłuższego niż ustawowy okres wypowiedzenia, wynikającego z analogicznych postanowień (...) lub (...) (vide: wyrok SN z 13.03.2014 r., I PK 193/13, publ. L.).

Mając na uwadze powyższe sąd na zasadzie przepisu art. 347 k.p.c. uchylił wyrok zaoczny z 22.12.2015 r. i oddalił powództwo w całości.

O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie przepisu art. 102 k.p.c.